

## De Fransche Overheersching.

zee zouden tegenwerken, ten einde zich door de Engelschen te doen nemen, hetgeen voor de Franschen met gevangenschap, maar voor hen met verlossing gelijk stond. Op schepen die uit de havens gezeild waren had men menigmaal mankementen in de uitrusting gevonden, hetgeen was toe te schrijven aan kwaadwilligheid en ontrouw. Dit kon dus gevaarlijk worden, maar ook hier wist Napoleon een middel op, door aan boord der groote schepen troepenafdeelingen te plaatsen. \*)

Wij geven een overzicht van de wijze waarop de troepen, die alleen tot de 17<sup>e</sup> militaire divisie behoorden, verdeeld waren. Volgens een staat van 31 Juli 1811 †) hadden onze oorlogsschepen, zooals de Hollander voor Vlissingen en de Zoutman voor Texel te zamen 4 officieren en 262 minderen van het 124<sup>ste</sup> regiment Infanterie aan boord; de Chattam op de Schelde en de Prins voor Texel 4 officieren en 309 minderen van het 125<sup>ste</sup> regiment Infanterie,

terwijl van het 126<sup>ste</sup> regiment Infanterie 1 officier en 104 minderen op de Brabant voor den Helder en te Hellevoet lagen. Hierna wordt geen melding meer gemaakt van het detacheren van militairen aan boord der linieschepen.

Op de vraag naar het gehalte van het

\*) Thiers. Histoire du Consulat et de l'Empire tome XIII. p. 208.

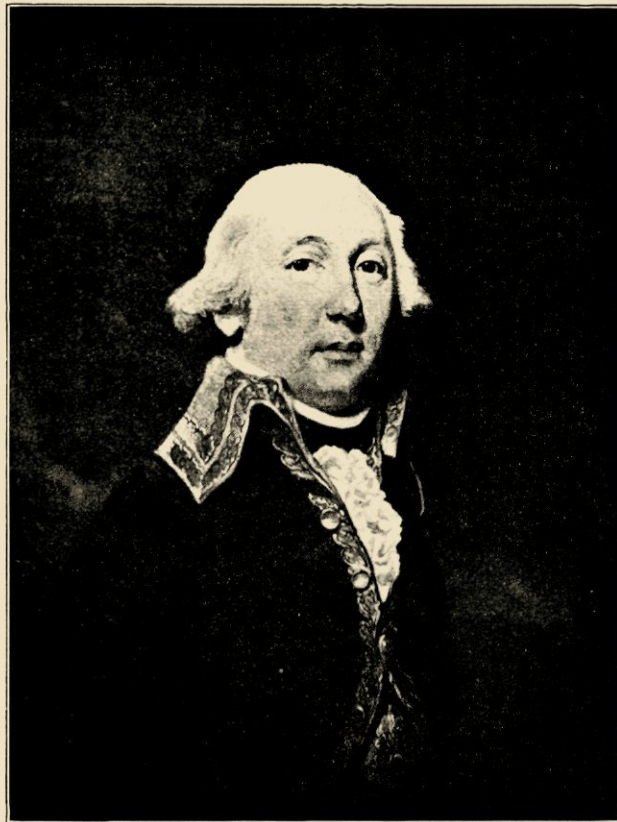
†) Papieren Prins Stedehouder portefeuille No. 37. R.A.

officierskorps bij de inlijving kan als antwoord dienen, dat het zonder ondervinding was \*). Ook de geest kon in die dagen verre van opgewekt genoemd worden, zooals zich laat hooren uit een schrijven van den vice-admiraal J. W. De Winter aan Lebrun van 15 April 1811 †). Deze berichtte Z.Exc., dat de schout-bij-nacht G. Verdooren hem uitgenoodigd had, om de belangen der marine-officieren ten opzichte der uitbetaling van de achterstallige tractementen en voorschotten voor te staan. De

Winter deed toen een beroep op Lebrun, met de bede de achterstallige bezoldigingen uit de eerstvolgende beschikbare gelden te voldoen, daar sedert September van het vorige jaar den zecofficieren niets uitbetaald was geworden en zij zich de grootste offeringen moesten getroosten, ten einde zich het noodige te kunnen aanschaffen.

Aan dit schrijven schijnt niet de noodige aandacht te zijn geschonken, althans vier maanden later toonde de

schout-bij-nacht Verdooren in een uitvoerige memorie †), in dato 2 Augustus 1811, Lebrun het rampzalige lot aan der zecofficieren in het algemeen, die, geen tractement ontvangende, met hun gezinnen tot groote ellende waren gebracht, en hun distinctieven moesten verkoopen, waarmede zij op een revue hadden behooren te verschijnen. Enkele officieren



DE VICE-ADMIRAAL J. W. DE WINTER, COMTE DE L'EMPIRE.  
1761—1812.

\*) Brievenboek P. van der Heim, 22 Juli 1810. R. A.

†) Papieren Prins Stedehouder portefeuille No. 45. R.A.